

— Каквото и моето и жидовото хото ви атладо

— О толкозь по-добрѣ! сестры смы прѣдъ Бога! Амн
годеника си ли прѣиоржчваше ты на! Светѣ Богородицѣ. ?

— Не, господже, но съпругътъ си отъ единъ мѣсець на
самъ.....

— Честита момне! И тъй нека си помолимъ на Светѣ
Майкѣ Владычицѣ да направи и мене честита като тебе.

Довѣріето скоро ся възворява между младешкытъ сѣр-
ца. Двѣтъ млади ся разумѣхъ една другѣ. И двѣтъ колѣ-
ничихъ прѣдъ иконѣтъ и молитвата имъ възлѣзе прѣдъ ца-
рицѣтъ на ангельтъ, чиста като дѣхътъ отъ шипока, който
тъ бѣхъ възложили прѣдъ образътъ й.

— Сега, каза селянката като станѣ, за да тя послуша
св. Богородица, трѣба да идвашъ тука всякой день до де-
ветъ дена наредъ...

— Ахъ горкана! Не могъ, защото утрѣ оставямъ
Неаполь, каза непознатата съ въздышаніе. Обѣщавашъ
ли ся да направишь въесто мене тѣзи молебны посѣщенія?

Обѣщавамъ ви ся, отговори смиренно младата съ та-
къвъ единъ самоотверженностъ, щото другата й отвори о-
бятіята си.

— А! Ты си толкозь добра, щото не е възможно да
ти отрече нищо света Богородица! После, като отъ Бога
въдъхновенна непознатата приложи. — Ако бы да ти про-
говоряше отъ иконѣтъ си Дѣва Марія и ты кажеше на тѣзъ
часть “какво ищешъ отъ мене,”? Какво добро бы й поискала?

Селянката стреснѣта ся отстъпи назадъ отъ прѣкра-
снѣтъ момѣ. Стори й ся че гледаше самѣ св. Богородицѣ. За
това като колѣничнѣ. Ты знаешъ о Владычице, отговори, въ
каквы примѣдія ся намерва мѣжъ нивѣ Неаполь; дай му
изобилна ловитѣ, за да можемъ да си испкупимъ малкѣтъ
кѣщицѣ и шивѣтъ на Амафіо та да живѣемъ мирно и спо-
койно както бащытъ ни.

— Че колко ви трѣбать за тѣзи кѣщи и за шивѣтъ?